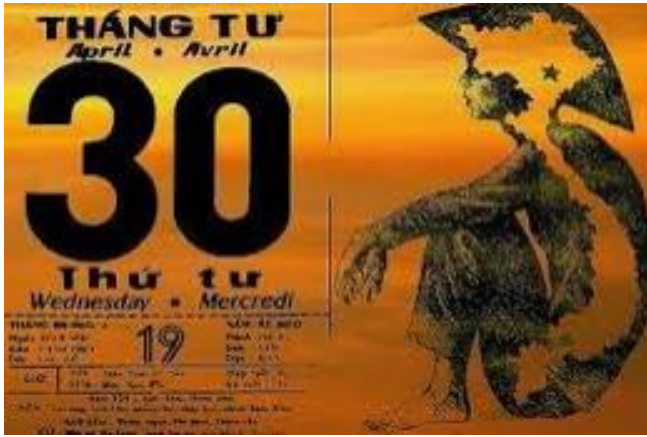


GÓP NHẬT LỜI NGƯỜI TRONG CUỘC



• Tịch Cốc Ngô Văn Phát

Đã 46 năm qua (30.04.1975 - 30.04.2021), mỗi lần đến ngày 30.04, ngoại trừ những tên nổi vòng tay lớn, ăn cơm Quốc gia thờ ma Cộng sản, còn lại người dân miền Nam ở trong cũi như ở ngoài nước đều đốt nén hương lòng tưởng niệm ngày Việt Nam Cộng Hòa bị bức tử, hơn một triệu Quân Cán Chính miền Nam đã Vị Quốc Vong Thân!!!.

Lần 30.04.2021 này, tôi không viết về cái đảng Việt cộng tham nhũng, buôn dân bán nước, hèn với giặc, ác độc với dân, tôi chỉ góp nhặt viết lên lời phát biểu của người thua cuộc, cũng như người thắng cuộc của hai bên bờ chiến tuyến; bài thơ của một bộ đội sinh Bắc tử Nam, và bài thơ của cô giáo Trần Thị Lam trường Trung Học Phổ Thông tỉnh Hà Tĩnh thay mặt hàng triệu triệu người con dân nước Việt muốn nói lên tâm trạng của mình đang sống dưới ách thống trị của đảng cộng sản mà không dám nói.

1- Lời phát biểu của TT. Nguyễn Văn Thiệu (05.04.1923-28.09.2001) kêu gọi những kẻ ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản ngày 24.10.1972



... Tôi thiết tha kêu gọi những ai, ở miền Nam này, đang ăn cơm miền Nam, đang thở không khí miền Nam, đang được sự che chở bằng xương máu của Quân Dân miền Nam, mà đến ngày nay, còn âm thầm tiếp

tay với cộng sản, còn lên lúc đi đêm với thực dân, nguy hòa, còn tính đâm sau lưng chiến sĩ và đồng bào.

Tôi chân thành kêu gọi lương tri của mấy người, vì đất nước, vì dân tộc, hãy dùng chân lại, hãy dùng tay lại, hãy từ bỏ ý định đó đi mà cùng với 17 triệu rưỡi Dân Quân miền Nam chiến đấu chống kẻ thù chung là cộng sản xâm lược.

Tôi kêu gọi mấy người hãy suy nghĩ, nếu yêu thích cộng sản thì hãy có can đảm ra ngoài Bắc ở với cộng sản, như vậy cộng sản còn ít khinh rẻ mấy người hơn là làm tay sai cho chúng ở miền Nam này.

Có thể không ai ở miền Nam này giết mấy người đâu, nhưng chính cộng sản sẽ giết chết mấy người.

Mấy người nếu muốn có tên trong lịch sử, thì cũng có hai lối có tên trong lịch sử:

1/- Là khi nhắc đến, thì toàn dân cúi đầu khâm phục, con cháu lại ngẩng đầu lên hãnh diện.

2/- Là khi nhắc đến, thì toàn dân ngẩng đầu lên nguyện rửa, còn con cháu mấy người lại cúi đầu tử nhục.

Tôi chắc chắn mấy người sẽ được lịch sử ghi tên vào hạng thứ hai này nếu còn ngoan cố. Nếu mấy người không cảm sùng xông pha lửa đạn để chiến đấu bảo vệ non sông đất Việt. Nếu không làm được một việc gì hữu ích cho hậu phương thì mấy người đừng làm gì hại dân bán nước.

Ăn cơm quốc gia lại thờ ma cộng sản. Một hành động ngu xuẩn, phản bội Tổ Quốc, Chiến Sĩ và Nhân Dân, dù có gạt được ai năm ba tháng hay năm ba năm, rồi cũng sẽ bị lịch sử lôi ra chứng minh và cũng sẽ bị trừng trị nghiêm khắc...

Sau 49 năm, đọc lại lời phát biểu của Ông, người dân miền Nam ở trong hay ở ngoài nước, bây giờ mới thấy thấm thía những gì Ông nói đã đi vào lịch sử, và tiếc thương Ông và miền Nam Việt Nam thì đã muộn màng... Còn con cháu của những kẻ làm tay sai cho Việt cộng thì cúi đầu tử nhục!!!

2- Lời phát biểu của Đỗ Mười (02.02.1917-01.10.2018) Phó Thủ Tướng kiêm Bộ Trưởng Xây Dựng nhà nước XHCN miền Bắc trước năm 1975



„Giải phóng miền Nam, chúng ta có quyền tịch thu tài sản, trưng dụng nhà cửa, hăng xưởng, ruộng đất của chúng nó. Xe của chúng nó ta đi. Vợ chúng nó ta bắt làm nô lệ. Còn chúng nó thì ta đày đi làm lao động khổ sai tại vùng kinh tế mới hay nơi rừng sâu, nước độc. Chúng nó sẽ chết dần, chết mòn...”

Sau 30.04.1975, các đồng chí, đồng rận của Đỗ Mười đã thực hiện đúng theo lệnh của ông ta. Từng đoàn xe suốt cả tháng trời, liên tục ngày đêm chở chiến lợi phẩm giải phóng được từ miền Nam ra Bắc, nhà cửa, hăng xưởng bị tịch thu v.v..., vợ con của Quân Cán Chính bị cưỡng bức đưa đi vùng kinh tế mới, nơi khi ho cò gáy, nắng cháy bốn mùa, còn Quân Cán Chính, trong đó có tôi, thì bị đày đi lao động khổ sai trong rừng sâu, nước độc trên mọi miền đất nước, đói không có ăn, lạnh không có áo mặc, đau không có thuốc uống.... Cả trăm ngàn người bị chết tức tưởi vì cái lệnh của tên ác ôn thiến heo Đỗ Mười. Viết làm sao cho hết cái sự trả thù tàn nhẫn, vô nhân của người cộng sản, cái đảng Việt cộng đối với người thua cuộc!!!



Tù cải tạo lao động khổ sai, thiếu ăn, còn da bọc xương chết dần, chết mòn... theo lệnh của *Đỗ Mười.*

3.- Người sinh Bắc tử Nam

Thơ của một bộ đội miền Bắc gửi mẹ. Sau đây là bài thơ lấy được từ trong túi áo của một bộ đội miền Bắc tử trận tại chiến trường miền Nam vào năm 1969. Anh là con của bà Trần Thị Phấn ở

Hải Dương. Bài thơ đã được đăng trên báo chí thời Việt Nam Cộng Hòa. Bài thơ không có ghi tên tác giả.

Từ buổi con lên đường xa mẹ
Theo anh em sang Lào rồi dẫn bước vào
Trung
Non xanh núi biếc chập chùng
Sớm nắng biển, chiều mưa rừng gian khổ

Tuổi thanh xuân cuộc đời như hoa nở
Vì hòa bình đâu ngại bước gian nguy
Mấy tháng trời, ngày nghỉ đêm đi
Giày vệt gót áo sờn vai thấm lạnh

Có những chiều Trường Sơn núi rừng cô
quạnh
Mẹ hiền ơi, con chợt nhớ quê mình
Khói lam chiều, giàn mướp lá lên xanh
Con bướm nhỏ mái đình xưa, ôi nhớ quá!

Vào nơi đây tuy đất người xa lạ
Nhưng miền Nam vẫn cùng một quê hương
Vẫn hàng dừa xanh, vẫn những con đường
Vẫn hương lúa ngọt ngào, tiếng tiêu gọi nhớ

Con trâu vẽ chuồng, đã qua buổi ban đầu bỡ
ngỡ
Con nhìn ra nào giải phóng gì đâu?
Buổi chợ đông vui, đồng lúa xanh màu
Mái chùa cong buông hồi chuông tín mộ



Lớp học tương bình những đàn trẻ nhỏ
Đang nhịp nhàng vui hát bản đồng ca
Và sau vườn luống cải đã vàng hoa
Đàn bướm nhỏ rủ nhau về hút mật

Xóm dưới làng trên niềm vui ngây ngất
Sao người ta bắt con phải đốt xóm phá làng
Phải gài mìn gieo tang tóc thương đau
Đã nhiều lần tay con run rẩy

Khi gài mìn để phút sau bỗng thấy
Xác người tung và máu đổ chan hòa
Máu của ai?, máu của bà con ta
Máu của người như con như mẹ
Đêm hôm ấy mắt con tràn lệ
Ác mộng về, con trăn trọc thâu canh!



Các cháu học trò ngây thơ, vô tội bị đảng Việt cộng vô nhân giải phóng năm chết la liệt trên sân trường.

Nói dối, lường gạt, nói một đường làm một nẻo là bản chất của đảng Việt cộng. Chẳng phải chỉ có một bộ đội trên đây bị lường gạt, mà hằng triệu người kể cả những người trí thức cũng bị CS lường gạt, làm viên gạch lót đường cho đảng cường chiếm được miền Nam, bước lên đài vinh quang. Sau đó thì sao? Thì đảng cho cái đám trí thức nhưng còn ngủ này ngồi chơi xơi nước, nếu ra mặt phản đối thì đảng cho thủ tiêu bằng cách gây ra tai nạn lưu thông, hay tắm sông, tắm biển bị chết chìm v.v... và v.v...

Do đó, cố TT. Nguyễn Văn Thiệu đã nhận thức về hành động nghịch lý của cộng sản bằng một câu nói đã được ghi vào lịch sử thế giới để cho nhân loại biết mà đề phòng khi giao dịch làm ăn với cộng sản.

**Đừng nghe những gì cộng sản nói
Hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm!!!**

4.-ĐẤT NƯỚC MÌNH NGỘ QUÁ PHẢI KHÔNG ANH?

Đảng Việt cộng đã và đang áp dụng chữ "VÔ" để cai trị dân như: Vô luân, vô tâm, vô cảm, vô đạo đức để cuối cùng đi đến vô luật pháp để cướp đoạt tài sản của dân làm của riêng, đất đai của Tổ Tiên ta đã đổ biết bao nhiêu xương máu mới tạo dựng nên hiến dâng cho giặc Tàu cộng để chúng nó bảo vệ quyền và

*lợi cho đảng, nên cô giáo **Trần Thị Lam** mới sáng tác bài thơ như dưới đây:*

Đất nước mình ngộ quá phải không anh
Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu lớn
Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm
Trước những bất công vẫn không biết kêu đòi...

Đất nước mình lạ quá phải không anh
Những chiếc bánh chưng vô cùng kỳ vĩ
Những dự án và tượng đài nghìn tỷ
Sinh mạng con người chỉ như cái móng tay...

Đất nước mình buồn quá phải không anh
Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc
Rừng đã hết và biển thì đang chết
Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa...

Đất nước mình thương quá phải không anh
Mỗi đứa trẻ sinh ra đã gánh nợ nần ông cha để
lại
Di sản cho mai sau có gì để cháu con ta trang
trải
Đứng trước năm châu mà không phải cúi đầu

Đất nước mình rồi sẽ về đâu anh
Anh không biết em làm sao biết được
Câu hỏi gửi trời xanh, gửi người sau, người trước
Ai trả lời giùm đất nước sẽ về đâu???

Câu trả lời

Cô giáo Thị Lam ơi!, tôi xin trả lời cho cô biết là nếu đảng Việt cộng còn thống trị thì đất nước mình sẽ là một "**An Nam Quận**" của Tàu, do một Thái Thú Tàu làm Quận Ủy.

Còn cái nhóm „Tứ Trụ” siêu quyền lực của đảng Việt cộng là Chủ Tịch Nước, Tổng Bí Thư đảng, Thủ Tướng, Chủ Tịch Quốc Hội thì sao? Thì bị Tàu cộng cho đi làm Thái Thú hạng hai ở các huyện xa xôi trong rừng sâu, nước độc, nhưng trên họ còn có một Huyện Ủy người Tàu để theo dõi sát nút mỗi hành động của họ.

Số phận người Việt bị Tàu đô hộ sẽ ra sao?

1.- Đảng Việt cộng sẽ bị giải tán, ai chống đối sẽ bị bắt giải về Tàu giam giữ.

2.- Tướng Tá và Người trí thức có bằng cấp cao, giả hay thật không cần biết bị tập trung trong các trại cải tạo, bị bỏ đói, cưỡng bức lao động khổ sai, học chủ thuyết và đường lối của đảng CSTQ như ĐCSVN đã từng áp dụng đối với

Quân Cán Chính miền Nam sau 30.04.1975, nhưng tàn ác, dã man, mọi rợ gấp trăm ngàn lần hơn Việt cộng

3.- Đàn ông, thanh niên một số bị đày đến các xí nghiệp của Tàu ở trong nước hay ở bên Tàu làm việc như nô lệ v.v...

4.- Phụ nữ Việt gồm có mẹ, vợ, con của cán bộ, bộ đội, công an và dân thường bị cưỡng bức lấy người Hán, trước là để giải quyết nạn trai thừa, gái thiếu ở bên Tàu, sau là đồng hóa người Việt trở thành người Hán như ở Mãn, Mông, Tân Cương và Tây Tạng như hiện nay.

Nhìn cái nhà tù rộng lớn ở Tân Cương hiện đang nhốt hàng triệu người Hồi mà Trung Cộng hàng ngày tra tấn, cưỡng bức lao động khổ sai, hành hình, triệt sản để lần lần tiêu diệt chủng tộc Duy Ngô Nhĩ. Viết tới đây, tôi nghĩ đến dân tộc Việt Nam chúng ta sau khi bị Tàu cai trị mà rùng mình, nổi ốc!!!

Cô Thị Lam ơi!

Mất nước là mất tất cả!!!

Tôi không bi quan, nhưng đó là sự thật 100%. Vì sao? Vì tôi vừa là nạn nhân vừa là chứng nhân qua kinh nghiệm của người bị mất nước vào tay của đảng Bắc cộng vô nhân, tàn ác, man rợ thi hành lệnh của tên cộng sản Đổ Mười sau ngày 30.04.1975.

Lời cuối:

Trước khi chấm dứt bài này, tôi xin ghi lại lời anh Trương Chi/ Đặng Nguyên, người đã sinh ra giữa lòng cộng sản, và lớn lên dưới ảnh „bác Hồ“, bao nhiêu năm viết Độc Lập - Tự Do và Hạnh Phúc nhưng chưa từng thấy, đã dám đứng thẳng lưng làm bài thơ chống đảng Việt cộng tàn ác, buôn dân bán nước, và cuối cùng anh kêu gọi:

.....

*Hỡi những người trai, cô gái Việt
Hãy đứng lên vì non nước lấm than
Diệt bá quyền, lật đổ lũ tham tàn
Cho không thẹn với hồn thiên sông núi*

*Hãy bước đi theo tiếng đời thúc gọi
Triệu tấm lòng vì đất nước quê hương
Sẽ noi gương anh dũng của Trưng Vương
Mang ý chí Diên Hồng xây đắp nền Cộng Hòa
Dân Chủ.*

Và tiếp theo, tôi xin trích lại bài thơ „**SỐNG & CHẾT**“ của cụ Phan Bội Châu để chấm dứt bài này.

Sống tưởng công danh, không tưởng nước
Sống lo phú quý, chẳng lo đời
Sống tủi làm chi đứng chật trời
Sống nhìn thế giới hổ chẳng ai
Sống làm nô lệ cho người khiến
Sống chịu ngu si để chúng cười
Sống mà như thế, không đáng sống.

Còn „**CHẾT**“ thì sao?

Chết mà vì nước, chết vì dân
Chết đấng nam nhi trả nợ trần
Chết như Hưng Đạo, Hồn thành Thánh
Chết tựa Trưng Vương, Phách hóa Thần

Người viết xin thêm:

Chết như Khoa Nam, Văn Phú, Văn Hai, Văn Hưng, Nguyên Vỹ, Ngọc Cẩn..... Văn Bá, Văn Hạnh, Quốc Quân, Vĩnh Sanh, Thái Bạch v.v... danh không chết:

TỔ QUỐC GHI ƠN

Laatzen ngày 01.03.2021

Tích Cốc Ngô Văn Phát

Cựu tù nhân cải tạo ở Hoàng Liên Sơn-Bắc Việt

